

Men det afgørende er, at ingen lider et tab som følge af den her ordning, og når ingen lider et tab, så bliver ekspropriationsspørgsmålet jo noget akademisk.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Ja, det var så en garanti til det private udlejningsbyggeri om, at de ikke skal lide et økonomisk tab. Men jeg går ud fra, at hr. Keld Albrechtsen er enig med mig i, at det er en rådighedsindskrænkning af den private ejendom.

Formanden:

Jeg bør måske for en ordens skyld gøre opmærksom på, at spørgsmålet om grundlovsmedholdelighed eller ikke først får aktualitet i det øjeblik, det er et lovforslag, der bliver behandlet.

Så skal jeg give ordet til hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Der ligger for kommunerne en meget stor opgave i at få bysamfundet til at fungere, og det kræver også i mange tilfælde, at man får mulighed for at tilbyde boliger til boligsociale formål mange steder i kommunen og ikke kun i få almene boligbebyggelser.

Det er derfor SF's opfattelse, at det kan være helt nødvendigt og er nødvendigt i mange kommuner at inddrage de private udlejere til løsning af denne opgave, hvis vi som samfund skal løse den opgave ordentligt.

Det er jo heller ikke en unormal tradition, at vi pålægger og inddrager de private udlejere i løsningen af bymæssige problemer. Det har man gjort i forbindelse med byfornyelsen, hvor man har givet kommunerne adgang til at anvise folk til genhusning i private udlejningsejendomme.

Der er en paragraf i byfornyelsesloven, som siger, at kommunen kan anmode om at få hver tredje ledige lejlighed stillet til rådighed af private udlejere. Jeg ved ikke, om det er ekspropriation og i strid med grundloven; det har det åbenbart ikke været, for det er faktisk en lovtekst, som fungerer i dag.

Vi kan se en meget klar parallelitet til den opgave, man står med i dag. For nogle år siden var det i høj grad byfornyelsesopgaver, modernisering og renovering af boligerne, som var opgaven, og som gav kommunerne nogle store opgaver. I dag er opgaven meget mere kompleks og hænger i høj grad sammen med, hvorledes per-

soner har mulighed for at bosætte sig rundt omkring i kommunen.

Det er her, anvisningsretten bliver meget væsentlig for kommunerne, hvis de skal løse opgaven. Og mange kommuner er allerede i gang med at formulere bypolitikker og interesserer sig meget grundigt for det, for de kan se, det er en opgave for kommunen at skulle løse de problemer.

Derfor vil vi meget gerne være med til at give kommunerne det instrument, der skal til, for at de kan løse opgaven, og det indebærer også hermed, at de private udlejere skal bidrage, og også at kommunen skal have anvisningsret til private udlejningsejendomme.

Nu var jeg sikker på, da jeg sad og skrev talen her i går, at vi også fik en diskussion om ekspropriation. Det fik vi også dengang, da SF for et års tid siden fremsatte et lignende forslag.

Jeg synes, det er noget af en tilsnigelse, for som jeg nævnte før, har vi allerede i vores lovgivning, i byfornyelsesloven, en tilsvarende paragraf, og den er jo blevet gennemført. Det er ganske vist rigtigt, at man griber ind i måden at råde over en ejendom på, men det gør vi jo på mange ledder, uden at det nødvendigvis er ekspropriation. Men det, som jeg synes er værd at bemærke, er, at der jo ikke er økonomiske indgreb i ejerens formåen i forhold til ejendommen, snarere tværtimod.

Det er jo almindelig praksis, hvis kommunen går ind og anviser en lejlighed, så overtager kommunen det økonomiske ansvar, hvis lejeren ikke opfylder det. Så er det kommunen, der har ansvar for lejen, hvis den ikke bliver betalt. Tilsvarende i forbindelse med fraflytning: Hvis der er udgifter i forbindelse med den, er det klart kommunens ansvar at påtage sig dem. Det går jeg også ud fra bliver en del af aftalen, og jeg synes også, det er rimeligt, at hvis kommunen har en anvisningsret, så er det også kommunen, der har det økonomiske ansvar.

Så jeg vil sige, at ejeren snarere er mere økonomisk sikret ved en sådan aftale end ved at udleje til mange andre. Så vi har svært ved at se, at det skulle være det store økonomiske problem for ejeren, og vi håber ikke, at det i virkeligheden er andre grunde, der afholder ejerne fra at gå ind i den her opgave, som er meget nødvendig for, at vi samlet kan få vores bysamfund til at fungere.

Vi kan varmt støtte forslaget og håber, hvis det ikke bliver vedtaget, at i hvert fald boligministerens energi og kraft er så stor, at vi inden